

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning.

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 33

Utgitt 5 mai.

1919

Nye bruksregler

for Tågå statsalmenning i Budal herred,

approbert av Landbruksdepartementet 28 april 1919.

§ 1. Almenningen står under direkte tilsyn og forvaltning av skogvesenet. Utblinkningen foretas av skogforvalteren eller den, han dertil bemyndiger. Hugst må kun finne sted etter utblinkning. Brendeved til setrene kan tas uten utvisning, når dertil kun tas løvskog, nedhugget, tørt og avfald.

§ 2. Enhver bruksberettiget, der ønsker utvisning, må innen hvert års 1 mai innsende en skriftlig opgave til almeningsstyret over det kvantum trevirke, der ønskes utvist, ledsaget av opplysning om, hvortil det begjerte skal anvendes. Snarest efter 1 mai behandler styret de innkomne ansøkninger og bedømmer, hvorvidt det ansøkte tiltrenges og med rette kan forlanges, hvorefter det fordeler det for året bestemte hugstkvantum. Fordelingslisten innsendes til skogforvalteren innen utgangen av mai måned.

§ 3. Hugst og tilvirkning av tømmer skal foregå fra 1 oktober til 30 januar. Vedhugsten skal foregå fra 1 til 30 juni samt fra 15 september til 15 oktober. Under hugsten skal tømmeret og veden sammenlegges eller opreises hver for sig i lett overskuelige lunner eller støer, som tydelig merkes med åvirkerens navn.

§ 4. Det er forbudt å selge eller bortbytte sin utvisning med ferdige materialer. Enhver utvisning må anvendes til det bruk, hvortil den er bestemt og hvortil utvisningen er meddelt.

§ 5. Ved all hugst blir å iakttat:

- at intet bartre må hugges, uten at det er merket med statens eller almenningens merkeøks.
- at intet ferskt bjerketre må hugges, medmindre det holder minst 15 cm. ved avhugget.

- 28 april. c. at løvtrær avhugges like ved jorden og med skrå samt flat hugstflate.
- d. at bartrærne felles i rothalsen, og at det utviste utnyttes forsvarlig.
- e. at all ungskog og ikke utviste trær skånes for enhver unødigg beskadigelse.
- f. at avfall ved hugsten ikke henlegges således, at det sperrer bekker, vannsig eller veier.
- g. at all kvist i slåttene efter hugst straks fjernes.

§ 6. Løv- og rishugst samt barkløpning er forbudt. Ne-
verflekning og løpning tillates kun på trær, der skal hugges.

§ 7. Fremmede kreaturer må ikke inntas i havn, og in-
gen må havne i almenningen med flere kreaturer, enn han vin-
terfor på den gård, hvortil seteren hører.

§ 8. Det kvantum trevirke, som almenningen år om an-
net antas å kunne avgi, bestemmes av skogforvalteren, som
hvert år meddeler almenningsstyret opgave herover — særskilt
for tømmer og ved.

§ 9. Overtredelse av disse bruksregler er belagt med straff.

§ 10. De eldre bruksregler opheves.

28 april. **Skrivelse fra Provisianteringsdepartementet**

av 28 april,

hvorved opheves følgende av Provisianteringsdepartementet
utferdigede bestemmelser vedkommende poteter:

1. Bestemmelse av 23 november 1917 angående forbud mot
å anvende poteter til fôr for storfe og hester.
2. Bestemmelse av 17 desember 1917 angående forbud mot
å anvende poteter til fabrikkmessig fremstilling av potetmel
og stivelse.
3. Bestemmelse av 4 mars 1918 angående forbud mot å an-
vende poteter og potetmel til industriell og håndverks-
messig virksomhet.
4. Bestemmelse av 4 april 1918 angående forbud mot å an-
vende poteter som fôr til griser.
5. Punkt 3 i bestemmelsen av 21 august 1918 angående for-
bud for fast transportinnretning mot å motta poteter til
forsendelse til andre enn Staten og Provisianteringsråd.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

1 mai.

av 1 mai,

hvorved de i departementets skrivelse av 20 mars fastsatte bestemmelser angående omsetning og bruk av natursmør, som innføres fra utlandet, opheves fra og med 1 mai 1919.

Kongelig resolusjon

2 mai.

av 2 mai.

Den av Lier herredsstyre i møter den 25 mars 1918 og 27 januar 1919 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Lier herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre — dog med et par forandringer.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

Alle utsalgssteder i Lier skal være lukket fra kl. 8 aften til kl. 7 $\frac{1}{2}$ morgen, for Åssiden sogn og for de deler av Frogner, som omfatter de bymessig bebyggede steder Lierstranden, Linnæsstranden samt Gullauggårdene vedkommende, innenfor en bredde av 200 meter fra hver side av hovedveien fra Drammens bygrense og til Røkendelet, fra kl. 7 aften til påfølgende virkedags morgen kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Lørdager, dager før helligdager samt lille julaften kan forretningene holdes oppe til kl. 9 aften. Nytårsaften, påskeaften, pinseften og julaften lukkes kl. 6 em.

Søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

Undtatt for denne vedtektsbestemmelse er utsalgssteder, hvor der kun selges bakervarer og lignende, jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

I lukningstiden må kunder ikke innlates, mens de kunder, som er innkommet før lukningstiden, kan ekspederes.

Overtredelser av disse bestemmelser straffes efter loven, jfr. strfl.s § 339, 2.

Ovenstående vedtekt trer i kraft 1 juni 1919.

Kongelig resolusjon

2 mai.

av 2 mai.

Den av Risør bystyre i møte den 27 mars 1919 fattede beslutning om forandring i § 2 i den ved kongelig resolusjon

2 mai. av 26 januar 1909, jfr. kongelig resolusjon av 20 august 1915, stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Risør stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre, hvorefter paragrafen herefter vil lyde således:

»Undtatt fra nærværende vedtekts bestemmelse er: apotek, baker- og konditorutsalg, barberstuer, melkehandlere, kjøtt- og grønthandlere, fruktforretninger, hvori kun forhandles frisk frukt, blomsterhandlere, samt håndverkere, som utelukkende forhandler eget arbeide, likesom forretninger, som utelukkende forhandler tobakk og cigarer, samt avisiosker, der forhandler de for disse almindelige salgsvarer, og forretninger, der inngår under nogen av disse undtagelsesbestemmelser, selv om der forhandles også andre varer enn forretningens spesialitet, når disse andre varer er blandt dem, som omhandles i undtagelsesbestemmelsene. Forøvrig henvises for de i denne § nevnte utsalgssteder til den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897«.

2 mai.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

I medhold av § 3 i lov om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. av 2 april 1917 bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke i Skåtøy herred, Telemark fylke, fra 1 juli 1919 å regne skal ha bevilling.

2 mai.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

- I. Der meddeles approbasjon som gjeldende inntil videre på de av Arbeidsdepartementet i foredrag av 2 mai 1919 foreslåtte bestemmelser om kjørehastighet m. v. på Lilleakersporveien, om sporveiens inngjerding, driftsreglement og takster for befordring av passasjerer og gods.
- II. Arbeidsdepartementet bemyndiges til å foreta mindre forandringer i foranstående bestemmelser.

Det i post I omhandlede driftsreglement er sålydende:

Almindelige bestemmelser.

2 mai.

§ 1. Enhver, som befinner sig på sporveiens område eller som benytter sporveiens transportmidler, anses å ha inngått på de bestemmelser, som inneholdes i nærværende reglement, som skal være opslått på stasjonene og ligge til eftersyn hos ekspeditørene.

§ 2. Paa alle stasjoner samt på andre dertil passende steder skal finnes opslått kjøreplaner, som angir togenes hyppighet samt ankomst- og avgangstider under regulær trafikk. Det samme gjelder takster for befordring av passasjerer, sportsgjenstander og gods.

§ 3. De på stasjonene anbragte ur tjener som rettesnor såvel med hensyn til tiden for togenes avgang som for den øvrige ekspedisjon.

§ 4. Ønskes nogen opplysning eller har man noget å klage over vedkommende sporveien eller dens bestyrelse, må henvendelse derom skje til sporveiens driftsbestyrer. Skjer henvendelse skriftlig og gjennom posten, må brevet være betalt. Ubetalte brev kan ikke påregnes innløst.

§ 5. Enhver, som innfinner sig på sporveiens område, er forpliktet til å holde sig de forskrifter etterrettelig, som meddeles ham av sporveiens tjenestemenn. I vegringstilfelle kan vedkommende føres bort fra sporveien. Dessuten vil han efter omstendighetene bli anmeldt til undgjeldelse efter loven av 7 september 1854 i forbindelse med politibestemmelsene av 29 september 1873.

På linjen mellom stasjonene må ingen annen enn sporveiens tjenestemenn ferdes.

§ 6. Sporveiens tjenestemenn er forpliktet til å vise høflighet og forekommenhet i tjenesten, men pådrar sig ansvar, hvis de ikke påtaler eller søker å forhindre overtredelse av gjeldende bestemmelser.

§ 7. Ønskes bekjentgjørelser eller plakater anbragt på sporveiens stasjoner og stoppesteder eller i vognene, må henvendelse derom skje til sporveiens driftsbestyrer, og ingen sådanne anbringes, uten at samtykke dertil er meddelt. Plakater angående post- og telegrafvesen, jernbane- og dampskibsruiter o. l. kan efter nærmere bestemmelse tillates anbragt avgiftsfritt på sporveiens stasjoner. For anbringelse av andre plakater eller bekjentgjørelser beregnes i regelen en godtgjørelse.

§ 8. Billettsalg foregår inntil videre ved konduktører i vognene.

Ved kjøp av billetter må passasjerene være forsynt med småpenger, så veksling mest mulig kan undgås; dog vil veksling finne sted, forsåvidt dertil er anledning, men vedkommende må i så fall vente, inntil der for billettselgeren kan bli tid dertil.

2 mai. Angående billettens pris, utstedelse og gyldighet utstedes særskilte bestemmelse.

§ 9. Passasjerene må straks forvisse sig om, at de har fått riktig billett, da ombytning senere i almindelighet ikke tillates.

§ 10. Ekstratog eller -vogner kan, når ledig materiell has, bestilles ved henvendelse til sporveiens kontor. Prisene på sådanne vogner blir til enhver tid bekjentgjort ved opslag.

§ 11. Personer, som kan være til skade, frykt eller ekkelhet for de medreisende på grunn av drukkenskap, sykdom, mentale eller legemlige mangler eller lignende, har ikke adgang til sporveien, uten at forutgående særlig tillatelse er erhvervet.

§ 12. Passasjerene får ikke av sporveiens personale anvist plasser i vognene, likesom der i almindelighet heller ikke blir gitt opfordring til av- eller påstigning. De reisende er forpliktet til etter betjeningens forlangende å skifte vogn eller plass. Under sterk trafikk må passasjerene rykke best mulig sammen, så flest mulig får sitteplass. Ståplasser bør inntas mest mulig midt i vognen, så plassens omkring dørene holdes klar for av- og påstigning. For begge plattformers vedkommende gjelder den bestemmelse, at passasjerene ikke må stille sig således, at de stenger for ut- og inngang til vognen.

§ 13. Det skal søkes undgått, at barn opholder sig på vognplattformene.

§ 14. På grunn av den korte stans ved stasjoner og stoppesteder bør passasjerene allerede før ankomsten til sitt avstigningssted begi sig hen til utgangen av vognen.

§ 15. Konduktøren er berettiget til nårsomhelst å fordre sig forevist billettene. Det er hans plikt å være passasjerene behjelpelig med opplysninger angående kjøreplan, takster eller på annen måte, som er forenlig med hans tjeneste. Til ham kan passasjerene også henvende sig, hvis de har noget å bemerke angående toget eller sine medreisende.

§ 16. Vognføreren må ikke av de reisende forstyrres ved snakk eller henvendelser, som ikke er foranlediget ved fare eller på annen måte synes nødvendig. Heller ikke må vognføreren sjeneres av de reisende i sine bevegelser til vognens manøvrering.

§ 17. Av- og påstigning under fart er strengt forbudt. Overtredelse herav kan i tilfelle politiretslig påtales.

§ 18. Røkning er kun tillatt på plattformene og i de som røkekupeer betegnede avdelinger.

§ 19. Ingen må under vognens gang lute sig ut av vognen, stikke hodet ut gjennom vinduet eller stå på stigbrettene. Vinduene skal som regel holdes lukket.

§ 20. Ingen må søke å efterligne sporveiens signaler eller foreta sig annet, som kan forårsake unødige stansninger eller uheld.

§ 21. Beskadiger nogen sporveiens vogner eller innretninger, må vedkommende, før vognen eller stasjonen forlates, betale erstatning for skaden eller yde sikkerhet for senere betaling. Nektes dette motvillig, vil straffansvar bli gjort gjeldende. 2 mai.

§ 22. Nekter nogen av passasjerene å rette sig efter de gjeldende bestemmelser eller ta hensyn til henvendelser fra vognbetjeningen, kan vedkommende bortvises fra vognen ved neste stoppested — uten rett til å få betalte billettpranger tilbake.

§ 23. Enhver passasjer må selv sørge for, at han på stasjon, hvor tog krysser eller hvorfra tog avgår i forskjellige retninger, kommer i det riktige tog så vel som for, at han forlater toget ved sitt bestemmelsessted.

§ 24. Passasjerer, som ved feiltagelse forlater toget ved annen holdeplass enn den hans billett lyder på, har, hvis han forlater toget før tiden, ikke krav på tilbakebetaling av nogen del av frakten. Medfølger han toget lenger enn til den holdeplass hans billett lyder på, må han for tilleggsbillett betale kostendet av en enkeltbillett mellom denne holdeplass og den, hvor han forlater toget.

§ 25. For forsinket avgang eller ankomst av togene er legger sporveien i intet tilfelle erstatning.

§ 26. For fart innen byens grenser gjelder de for enhver tid for Kristiania utferdigede regler for sporveisdrift.

Befordring av reisegods.

§ 27. Passasjerene har ikke rett til å medta i personvognen mere reisegods, enn de med bekvemmelighet kan anbringe under sin benkeplass eller ha i fanget. Medbringes mere reisegods, må dette ekspederes som frimerkegods eller ilgods efter de herom gitte regler. Sprengstoffer kan alene medtas som reisegods, når vekt og emballasje oppfyller de i plakat av 28 april 1900 § 9 c gitte bestemmelser. Sprengstoffer må ikke medtas i kupene.

For gods, som medtas i vognen, overtar sporveien intet ansvar.

Skulde ved utlevering av reisegods på ankomststasjonen noget mangle, må dette av den reisende anmeldes uten opphold.

§ 28. Gjenstander (pakker, kurver eller lignende), som ved sin form, slett lukt eller smussig beskaffenhet kan sjenere passasjerene, kan ikke medtas i personvogner.

§ 29. For befordring av sportsgjenstander som ski, kjelker, styrestenger etc. gjelder særegne bestemmelser, som til enhver tid fastsettes av direksjonen. Passasjerer kan kun gjøre krav på befordring av sådanne gjenstander, forsåvidt derved ikke sporveiens og passasjerenes sikkerhet bringes i fare.

2. mai. § 30. Ilgods befordres kun som frimerkegods og kun fra Jernbanetorvet til stasjonene utenfor Skøien.

Det kan innleveres til vognføreren på hvilken som helst vogn ved Jernbanetorvet hverdager mellom kl. 10 fm. og kl. 2 em. og mellom kl. 4 og kl. 6 em.

Det utleveres ved stasjonene ved henvendelse til vognføreren.

§ 31. For ilgods (frimerkegods) overtar sporveien intet ansvar.

§ 32. Ilgods mottas ikke til befordring på sporveien, medmindre det er forsvarlig emballert og adressert.

§ 33. Ilgods, som mottageren ikke vil avhente eller hvis mottager ikke kan finnes, blir beroende ved Øraker stasjon for avsenderens regning og risiko inntil dennes nærmere bestemmelse er innhentet.

Kan avsenderen ikke finnes, behandles godset efter reglene for funnet eller uavhentet gods.

Gjenstander, som ikke eller kun på særegne betingelser mottas til befordring.

§ 34. Til befordring på sporveien mottas ikke:

- a) Forseglede brev og penger.
- b) Gjenstander, som ikke er merket på betryggende måte.
- c) Gjenstander, hvis behandling og transport kan medføre fare for sporveiens betjening, for beskadigelse av materiellet eller annet gods, eller er for ubekvemme til befordring på sporveien.
- d) Gjenstander, som i usedvanlig grad er utsatt for skade ved transport.

Om funne og uavhentede gjenstander.

§ 35. Reisegods og andre gjenstander, som finnes etterlatt i sporveiens vogner eller på dens område, opbevares ved Øraker stasjon, hvor der føres en fortegnelse over samme med angivelse av, når og hvor de er funnet.

§ 36. Ilgods, som ikke avhentes eller hvis eier ikke kan finnes, innsendes efter nærmere bestemmelse til Øraker stasjon, hvor der føres fortegnelse over samme.

§ 37. Når vedkommende melder sig og legitimerer sin rett, kan det funne eller uavhentede utleveres mot godtgjørelse av frakt og andre påløpne utgifter.

§ 38. Hvis ingen vedkommende melder sig innen 2 måneder, utstedes fornøden kunngjørelse i offentlige aviser. Hvad der ikke er tilbakefordret innen 1 år efter kunngjørelsen, tilhører sporveien og kan selges til inntekt for denne.

§ 39. For overtredelse av dette reglement og andre gitte 2 mai.
bestemmelser vedkommende sporveien kan vedkommende bli
saksøkt og straffet efter loven.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

mai.

Konsesjonsgrensene i § 2, § 3 første avsnitt og § 4
i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr.
lov nr. 3 av 13 august 1915, nedsettes for Fjære herred,
Aust-Agder, fylke til 10 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

2 mai.

1. § 83 nr. 1—4 i lov om småbruk- og boliglån m.v.
av 23 juli 1915 gjøres gjeldende for Kistrand herred,
Finmark fylke.
2. I henhold til § 83 nr. 5, 2 passus, i samme lov be-
stemmes, at formannen i småbruk- og bolignevnden i samme
herred skal ha skyss- og kostgodtgjørelse av stats-
kassen for de reiser, han foretar i anledning av nevnte
lov.
3. Formannen i småbruk- og bolignevnden i herredet får
kostgodtgjørelse efter klasse 3 i det ved kongelig resolusjon
av 23 august 1918 fastsatte regulativ for offentlige tjeneste-
menns skyss- og kostgodtgjørelse. De med skyss- og kost-
godtgjørelsen til formannen i nevnden forbundne utgifter
blir å utrede av de til tilfeldige utgifter i almindelighet
bevilgede midler.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

2 mai.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6
meddeles stadfestelse på den av Mandal bystyre i møte den
25 februar 1919 fattede beslutning om forandret lydelse
av § 15 i vedtekter om taksering til eiendomsskatt
av de faste eiendommer i ladestedet.

- 2 mai. Efter den besluttede forandring skal § 15 lyde således.
- »For verdsettelse tilkommer hver av mennene — såvel ved under- som ved overtakst — en betaling av kr. 0,50 for hver takstforretning ved de 10årige hovedtakster. Takstbestyreren, overtakstnevndens formann samt de i tilfelle opnevnte maskin-kyndige erholder 50 % tillegg. Grunntakstene for hver av takstnevndene forhøies til kr. 2,00 for takseringer, som foregår mellem de hele byen omfattende hovedtakster.

2 mai.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

1. Kongelig resolusjon av 23 mars 1917 med tilleggsbestemmelser, fastsatt i kongelig resolusjon av 17 januar 1919 angående utmaling av rug og hvete, opheves.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

2 mai.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

- I. I medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917 fastsettes maksimalfrakter for transport til Norge med norske damp- og motorfartøier fra Canada og U. S. Nordamerika av kull, sølverglød og blymønje.
- II. Maksimalfraktene fastsettes overensstemmende med et fremlagt utkast.
- III. Provianteringsdepartementet bemyndiges i medhold av nevnte lovs § 4 til i særlige tilfeller å dispensere fra de fastsatte maksimalfrakter.
- IV. Nærværende resolusjon trer i kraft, forsåvidt angår stykk-gods den 16 mai 1919 (Kristiani tid) og iøvrig den 2 mai 1919.

De nye frakter gjelder:

For stykk-gods: alle fraktslutninger, datert efter kl. 1 em. den 16 mai 1919. (Kristiani tid).

For annet gods: alle skibninger, hvis konossementer er datert efter kl. 1 em. den 2 mai 1919. (Kristiani tid).

I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal henregnes til »stykk-gods« og til »annet gods«.

2 mai.

Maksimalfrakter.

Fra Kanada.

- » U. S. Havn Nordenfor Cape Hatteras.
- » U. S. Havn Søndenfor Cape Hatteras.
- » U. S. Gulf Havn.
- » U. S. Vestkyst

Frakten i amerikansk mynt er notert pr. 100 lbs.

Varesort.	Kanada Atlanterhavshavn.	Kanada og U. S. havn Nordenfor Cape Hatteras.	U. S. havn Nordenfor Cape Hatteras.	U. S. havn Søndenfor Cape Hatteras.	U. S. Gulf Havn.	U. S. Vestkyst.
Kull	Kr. 60,00 pr. ton à 2240 lbs.				Doll. 1,90 » 1,90	Doll. 3,10 » 3,10
Sølvglød (litharge) stykk-godsklasse 2			kr. 67,50 pr. ton à 2240 lbs.			
Blymenje (red lead) stykk-godsklasse 2						

2 mai. Fraktene av kull å betale efterskuddsvis, de øvrige frakter å betale forskuddsvis.

De nye frakter gjelder:

For stykkgoods: alle fraktslutninger, datert etter kl. 1 em. den 16 mai 1919 (Kristiania-tid).

For annet gods: alle skibninger, hvis konnossementer er datert etter kl. 1 em. den 2 mai 1919 (Kristiania-tid).

I tvilstilfelle avgjør Provianteringsdepartementet, hvad der skal henregnes til »stykkgoods« og til »annet gods«.

Ved lossning av kull- og kokslaster, for hvilke maksimalfrakt gjelder, altså også for kull- og kokslaster fra England, er der adgang til å betale »dispatch money«.

Iøvrig finner de ved kongelig resolusjon av 14 februar 1919 fastsatte bestemmelser for lastning, lossning og betaling av frakter tilsvarende anvendelse.

2 mai.

Kongelig resolusjon

av 2 mai.

Kongelig resolusjon av 29 september 1916 forandres derhen, at Industriforsyningsdepartementet og Provianteringsdepartementet bemyndiges til å dispensere fra de i nevnte resolusjons punkt 1 og 2 inneholdte bestemmelser angående oprindelsesbevis og garantierklæringer m. v.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.